

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

903

Vragen van het lid **Kuiken** (PvdA) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *de verplichting dat tandartsen een factuur van tandtechniek moeten tonen* (ingezonden 14 november 2011).

Antwoord van minister **Schippers** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 13 december 2011).

Vraag 1

Herinnert u zich de antwoorden op eerdere vragen over hoge tandartskosten, waarin u stelt dat u geen aanleiding ziet «om aanvullende maatregelen te nemen boven de bestaande verplichting [van tandartsen] om een offerte in te dienen en een factuur van ingekochte tandtechniek aan de consument te overleggen»?¹

Antwoord 1

Ja

Vraag 2, 3 en 4

Wat vindt u er van dat de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) uw aanwijzing «De zorgverlener overlegt de factuur voor ingekochte tandtechniek aan de patiënt»² niet heeft overgenomen? Kunt u dit toelichten? Wat vindt u ervan dat de NZa ervoor heeft gekozen een bepaling op te nemen waarin de tandarts alleen verplicht is een factuur van de ingekochte tandtechniek te tonen als de consument dan wel diens verzekeraar daar zelf om vraagt?³ Kunt u dit toelichten?

Waarom heeft u de Kamer niet geïnformeerd over het feit dat de NZa uw aanwijzing niet heeft overgenomen, maar de verplichting heeft aangepast? Deelt u de mening dat er een groot verschil is tussen de verplichting om bij een behandeling boven de 150 euro een offerte en de factuur van ingekochte tandtechniek te laten zien, en de verplichting deze factuur te laten zien alleen als er om gevraagd wordt? Kunt u dit toelichten?

¹ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2011–2012, nr. 382.

² Aanwijzing van de Minister van VWS, 21 juli 2011, MC-U-3072981.

³ Regeling NR/CU-708.

Antwoord 2, 3 en 4

In de toelichting op de aanwijzing aan de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) staat als een van de randvoorwaarden bij het experiment met vrije prijsvorming het volgende vermeld: *De zorgverlener overlegt de factuur voor ingekochte tandtechniek aan de consument.* Hoe technisch uitwerking wordt gegeven aan deze verplichting om de factuur te overleggen heb ik overgelaten aan de NZa. Waar het mij omgaat is dat elke consument de mogelijkheid moet hebben inzicht te krijgen in prijzen en kosten. Het is aan de NZa om deze voorwaarde uit te werken tot een uitvoerbare regel. Ik heb de Kamer niet geïnformeerd omdat geen sprake is van strijdigheid tussen de interpretatie van de NZa en de intentie van de door mij gestelde randvoorwaarde (zie ook de antwoorden op de vragen 5 en 6).

Vraag 5

Bent u er van op de hoogte dat de NZa deze beslissing heeft genomen op grond van bezwaren van mondzorgaanbieders? Heeft de NZa ook andere partijen dan mondzorgaanbieders geconsulteerd voordat deze beslissing genomen werd? Zo ja, welke partijen waren dit, en wat vonden deze partijen van dit voorstel? Zo nee, vindt u dat een juiste en zorgvuldige procedure is gevolgd en niet alleen de belangen van de mondzorgaanbieder, maar ook de belangen van de patiënt zijn geborgd? Kunt u dit toelichten?

Antwoord 5

Mijn beleid met betrekking tot het experiment mondzorg heb ik uiteengezet in mijn voorhangbrief van 6 juni 2011 (TK 2010/11, 32 620, nr. 13) die ik met u heb gedeeld. De aanwijzing aan de NZa is de opdracht om mijn beleidsvoornemens uit te voeren en te vertalen in concrete beleidsregels. Zo geeft de aanwijzing met betrekking tot de mondzorg kaders aan voor het experiment met de vrije prijzen. De NZa werkt dit uit tot een hanteerbare en uitvoerbare aanpak. De verplichting om inzicht te kunnen bieden in gemaakte techniekkosten, heeft de NZa geoperationaliseerd tot de verplichting dat de zorgaanbieder de factuur op verzoek van de consument dient te overleggen. Voor dat doel heeft de NZa overleg gevoerd met de mondzorgaanbieders, zorgverzekeraars en de Consumentenbond. Bij haar besluit hebben uitvoeringstechnische overwegingen een rol gespeeld (verzwaring van administratieve lasten, niet uitsplitsbare «bulk»factuur voor ingekochte techniek voor meerdere patiënten) en de overweging dat de meeste consumenten de totaalprijs van de behandeling willen weten en minder geïnteresseerd zijn in wie de techniek tegen welke prijs heeft uitgevoerd. Met deze operationalisering blijft de NZa binnen de intentie van de door mij gestelde randvoorwaarde.

De NZa heeft zorgvuldige procedures om te komen tot beleidsregels waarbij belanghebbende partijen (zorgaanbieders, zorgverzekeraars, consumenten) betrokken worden. Ik heb mij er bij de NZa van vergewist of dat ook in onderhavig geval is gebeurd en dat is het geval.

Vraag 6

Bent u bereid tandartsen alsnog te verplichten de factuur van ingekochte tandtechniek te overleggen, en de NZa-regeling op dit punt in lijn te laten brengen met uw aanwijzing in het kader van het experiment vrije prijsvorming in de mondzorg? Zo ja, op welke wijze? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Nee, zoals ik bij de antwoorden op de voorgaande vragen heb uitgelegd is de interpretatie van de NZa in lijn met de bedoeling van mijn aanwijzing.